

30) Andragende fra Refsnæs Sogn med 21 Underskrifter, saalydende:

„Da Fiskeriloven muligens i denne Rigsdagssamling vil komme til en Afgjørelse, tillade vi undertegnede 21 Ciere af Malefiskeriet paa Refsnæs os at fremstille for den høie Rigsdag, hvorledes Forholdene have været og ere paa Refsnæs Sønderstrand, — og til denne Fremstilling at knytte et Andragende.

Her har, saa langt man kan gaa tilbage i Tiden, været et vist Antal Malegaarde, som dels Bodsæierne have uden for deres egen Grund, og som dels bruges af Andre, der have særlig Adkomst dertil i de gamle Skjæder. Disse Malegaarde have været Gjenstand for Salg og Bortforpagtning; saaledes har Præstefaldet i Begyndelsen af dette Aarhundrede affaaet Retten til en Malegaard, hvorfor Cieren af den omtalte Malegaard maa svare aarlig 40 Lpd. Mal til Præstefaldet; — endel Malegaarde ere bortforpagtede paa et eller flere Aar til forskjellig Afgift, alt efter deres Belliggenhed. — Det har fra gammel Tid været en Vedtægt, at Malegaardene havde deres bestemte Pladser; Afstandene mellem Malegaardene har været meget forskjellig, alt efter Kystens og Havbundens forskjellige Beskaffenhed, og Ingen har havt Ret til at anbringe faste Redskaber imellem Malegaardene.

For nogle Aar tilbage begyndte Enkelte at sætte Naluser, fastgjorte ved Pæle, ved Enden af deres Malegaarde, hvorved der opnaaedes en Udvidelse af Fangsten, og hvorved man sparede at bygge Malegaardene saa lang ud, hvad der atter gjorde, at man ikke behøvede at bruge saamange Nis (til Malegaardene), hvilke i Tidens Løb ere blevne vanskelige at staffe tilveie. — Da der fangedes godt i Nuserne, fandt snart alle Ciere og Seiere af Malefiskeriet paa at bruge Nuser. Da Nuserne desuden ved Hjælp af lange Pæle lettere kan anbringes tilførs paa dybere Vand, saa kunde Ingen længere være tjent med blot at benytte sin Malegaard, fordi Nuserne toge af for Malegaardene. — Dette har havt til Følge, at Malegaardene i de senere Tider endog nogle Steder ere fortrængte af Nuserne, medens Andre have bibeholdt Malegaardene paa Steder, hvor Havbunden særlig egner sig dertil, og saa havt Nuser anbragt ved Enden af dem. — Derved er nu efterhaanden Malefiskeriet ved faste Redskaber kommet i en anden Gænge; — thi medens Malegaardene i Almindelighed kun vare anbragte paa en Vandstandsdybde af ca. 6 Al., saa anbringes Nuserne paa indtil 12 à 13 Al. Vand.

Nu har der i den aller sidste Tid været Strid om, hvorvidt Nogen havde Ret til at udsætte Nuser imellem de bestaaende Pladser, idet saadanne Nuser jo nok ville kunne fange Mal, men samtidigt maa siges at skade Naboen Væsten for saa meget, at hans Plads kunde blive værdiløs; — man antager nemlig, at Nalene gaa ind i Nuserne østen fra. Og Erfaringen har vist, at de yderste Nuser tage af for de inderste Nuser. For f. Ex. en Mand 8 Nuser ud i en lige Linie, og han forlænger Linien med 2 endnu, saa vil han ganske vist fange mere i de 10 end i de 8 Nuser, — men ved visse Vinde vil disse 2 yderste fange op for de inderste. Det vil altsaa ikke alene være de Nuser, der lægges ind imellem de faste Pladser, der kan gjøre Skade, men ogsaa de, som anbringes uden for, i Flugt med en Mand's Nuserække.

Svis altsaa Uvedkommende faae Lov til paa en vis Dybde og en vis Afstand at drive Malefiskeri med Nuser, hvad enten de ere fastgjorte ved Pæle, Anter eller Deslige, vil de altid skade Cieren af en Fiskeplads, idet de jo kunne vente, til Cieren har anbragt sine Nuser og da til Medlæggelsen af deres egne udvalgte den bedste Plads (østen for eller for Enden af de allerede tilstedeværende Nuserækker), ja endog gjøre en rigere Fangst end Cieren selv. Ligeledes vil det skade Malefiskeriet, om Andre faar Lov til at lægge Bundgarn, Sildegarn eller andre Fiskeriredskaber i Nærheden af, hvor der fiskes Mal. Malefiskeriet drives, som bekendt, kun en kort Tid om Efteraaret og er da et af de mest indbringende Fiskerier, og det vilde da være ønskeligt, at det var beskyttet mod, at Andre lagde Fiskeriredskaber i Nærheden, som holdt Nalene borte. En saadan Ordning vilde ikke alene give Anledning til megen Riv og Strid, men vort indbringende Malefiskeri her paa Kysten vilde i det Hele faae et Knæk, idet Mange vilde blive afstrækkede fra at anskaffe saa dyre Redskaber, naar de dog ikke kunde være fiskede imod, at Andre kom og udsatte Nuser til Skade for dem.

Vi tillade os i Overensstemmelse hermed at anbringe for den høie Rigsdag om, at der ved Affattelsen af Loven maatte blive taget Hensyn til vort Malefiskeri, og at det maa erkjendes, at Nuserne for en Del have afløst Malegaardene, og at derfor ogsaa de, som have lovlig Adkomst til Malefiskeri — enten det saa er som Grundeiere eller i Følge gammel Vedtægt — maatte være eneberettigede til at drive Malefiskeri med faste Redskaber (Nuser), Enhver ud for den Plads, som han har Adkomst til.“